

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg er jo i den situation, at jeg kan takke såvel ministeren som samtlige ordførere på nær én for en meget positiv og, synes jeg, konstruktiv modtagelse af beslutningsforslaget og de tanker og ideer, der lå bag beslutningen om at fremsætte det.

Jeg skal senere vende tilbage til de enkelte ordførere, men jeg vil godt sige til undervisningsministeren, at jeg selvfølgelig med særlig interesse har noteret mig, at ministeren har taget meget positivt imod Det Radikale Venstres beslutningsforslag, som er en opfølgning af udviklingsprogrammet for skolen og skolen som lokalt kulturcenter. Jeg opfatter det således, at ministeren har anerkendt en række af de synspunkter om fremtidens skole, som vi har gjort gældende fra radikal side, og som vi jo ikke mindst har uddraget af de erfaringer, som vi har kunnet registrere i forbindelse med udviklingsarbejdet.

Ministerens positive holdning kom også til udtryk i vort bud på proceduren, nemlig at vi først og fremmest skal give os den fornødne tid til lovbehandlingen. Dermed mener jeg ikke en forhaling, vi skal ikke trække arbejdet i langdrag, bestemt ikke, men først og fremmest sikre grundighed og give de mange, som virkelig har engageret sig i arbejdet med at udvikle skolen, mulighed for at ytre sig og gøre deres indflydelse gældende.

Jeg er altså meget glad for ministerens tilkendegivelser her i dag og opfatter det også sådan, at ministeren har bøjet af fra den tilsyneladende kollisionskurs, ministeren var ude på for ikke så forfærdelig længe siden. Det gælder både i spørgsmålet om udviklingsarbejdernes betydning for skolen og lovgivningsarbejdet, og det gælder altså også i spørgsmålet om tidsfaktoren for det videre forløb. Ministeren har vel ikke drejet rundt på en tallerken, det ville være forkert at sige, men ministeren har reageret meget fornuftigt og konstruktivt, synes jeg.

Undervisningsministeren gjorde sig også den overvejelse, om vi, hvis vi giver os den fornødne tid, i hvert fald bør arbejde i et hurtigere tempo, når det gælder enkeltheder i forslaget. Ministeren nævnte f.eks. ændrede vilkår for fremmedsprogsundervisningen, og det er da sikkert rigtigt, at det er en af de sager, der trænger sig på, men jeg vil advare imod, at vi skiller tingene ad. Jeg tror, vi skal anstrenge os

for at få en helhed ud af tingene. Det lægger selvfølgelig også et pres ikke bare på ministeren, men sandelig også på os andre, for at leve op til et sådant overordnet synspunkt.

Ministeren var faktisk positiv over for alle punkter i beslutningsforslaget, og det kan jo næsten ikke være bedre, når jeg tænker på, at ministeren nu for alvor skal i gang med at udforme lovforslaget.

Jeg er glad for, at det er tilkendegivet, at vi skal have en lovhjemmel, der kan sikre kulturcentervirksomhed. Det er selvfølgelig mest en formel betragtning, men den er jo nødvendig, hvis meget af det skal lykkes, som vi har set undervejs i de senere år. Bredest set må man selvfølgelig erkende, at lige netop ideen med kulturcentervirksomheden kan man jo ikke lovgive om i paragraffer, det kommer an på, om der er engagement, holdninger og vilje til stede. Vi har set, at det er tilfældet, og nu er det altså også ministerens opfattelse, at vi gennem en lovændring skal give mulighed for, at der kan ske en videreudvikling fremover.

Når det gælder det faglige indhold af skolens undervisning, forstår jeg også, at vi er enige meget langt, nemlig i spørgsmålet om at formulere sig i bredere fagområder. Og jeg er også enig med ministeren i, at det betyder ikke, at man skal svigte på det faglige felt. Ikke mindst gælder det for uddannelsen af folkeskolelærerne, de skal selvfølgelig have det faglige fundament i orden, for ellers kan de slet ikke magte den tværfaglige undervisning, hvor den viser sig nødvendig, og det var ministeren vist også inde på. Jeg opfatter det især sådan, som også flere ordførere var inde på, at det også er et spørgsmål om at organisere skolens daglige undervisning på en anden måde, hvor man kan gå på tværs af faggrænserne, men ikke svigter det faglige element. Det stiller krav til lærerne, som jeg allerede har sagt, særlig til klasselæreren, for sådan som jeg opfatter det, får han et særligt ansvar for, at klassen når de mål, som de nu engang er formuleret i skolens undervisningsplan.

Ministeren var også meget positiv over for tanken om at forstærke indsatsen, når det gælder de kreative, praktiske og musiske elementer i skolen, og der blev bl.a. henvist til, at regeringen særlig overvejer at give faget musik en ekstra time i 6. klasse. Kan vi få plads til det, har jeg bestemt ikke noget imod det, men mit